

واته: من جنۆکه و ئادهمیم دروستکردوه تهنها بۆ په‌رستن، هیچ پزقو پۆزیم له‌وان ناوی بۆ خۆم، چونکه ته‌نه هه‌ر خوايه پۆزیده‌ره خاوه‌ن هیزی چاره‌کراو، که‌س ناتوانی چاری خوا بکاو زال ببی به‌سه‌ریدا.

کاتیك تینه‌فکرین له‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزانه، که پامان ئه‌وه ستینی له‌ سه‌ر شیوازیکی په‌وانبیزی ﴿القصص البلیغ﴾ ده‌رباره‌ی ئامانجی دروستکردنی دروستکراوه‌کان، پێنماییمان ئه‌کات بۆ حه‌قیقه‌تیکی گه‌وره و به‌ردی بناغه که ژیان له‌ سه‌ری بنیاد ئه‌نریت.

لێره‌دا ئامانجیکی دیاری کراو هه‌یه بۆ به‌دییه‌نانی جنۆکه و ئینسان، خۆی له‌ جی به‌جی کردنی ئه‌رکیکی بیروژه‌جسته ئه‌کات، هه‌ر که‌س پیتی هه‌ستیت ئه‌وه ئامانجی ها‌تنه‌ بوونی جی به‌جی کردوه، و هه‌ر که‌سیك که‌م ته‌رخه‌می تیدا بکات، ئه‌وه ژیا‌نی خالییه له‌ مه‌به‌ست ئه‌م ئامانجه دیاری کراوه عیباده‌تی ﴿الله﴾ یه به‌تاک و ته‌نها، هه‌روه‌ک چۆن بۆ به‌نده‌کانی ته‌شریع کردوه.

ئه‌گه‌ر لیکۆلینه‌وه بکه‌ین له‌ ئایه‌ته‌کانی خۆای گه‌وره بۆ ئه‌وه‌ی واتای عیباده‌ت ئاشکرا بکه‌ین که ئامانج له‌ بوونی ئیمه‌یه و په‌یامی ئیمه‌یه له‌ ژیا‌ندا.

، ئه‌وه فه‌رموده‌ی په‌روه‌ردگارمان ئه‌خوینییه‌وه: ((وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةً قَالُوْۤا اَتَجْعَلُ فِیْهَا مَنْ یُّفْسِدُ فِیْهَا وَیَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ اِنِّیْۤ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ)) {البقرة: ۳۰}.

واته: لێره‌دا بۆمان ئاشکرا ئه‌بی‌ت چۆن کرداری ئه‌م خیلافه‌ته له‌سه‌ر زه‌ویدا ئه‌نجام بدریت له‌ لایه‌ن مرقه‌وه‌هه، هه‌روه‌ها چۆن هه‌موو چالاکیه‌کان پیتی هه‌ستین که چمگی خیلافه‌ت جی به‌ جی بی‌ت، له‌ ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی زه‌وی شاره‌زابوون له‌ نه‌ینه‌کانی و گه‌شه‌ پێ کردنی به‌ گوێره‌ی شه‌ریعه‌تی خۆای گه‌وره و پێبازه‌که‌ی له‌ زه‌ویدا.

تاكو مرقه‌وه‌ په‌یامی خۆی بگه‌یه‌نیت، به‌ پۆلی خۆی هه‌ستیت که له‌ ژیا‌نیدا ئه‌رکی سه‌ر شانی یه‌تی به‌ جی به‌جی کردنی عیباده‌ت له‌ پیناویدا دروستکراوه، پێویسته‌ دووشت بزانی‌ت :

یه‌که‌م: له‌ ناخی خۆیدا هه‌ستی جیگیر بی‌ت به‌ واتای به‌نده‌یه‌تی بۆ خۆای گه‌وره به‌ ته‌نها.

دووه‌م: پووکردنه‌ خۆای په‌روه‌ردگار به‌ هه‌موو جموجولێك له‌ ناخ و ئه‌ندامه‌کانی لاشه‌دا، به‌لکو له‌ هه‌موو جوله‌یه‌کدا له‌ ژیا‌ن خۆیه‌ک لاکردنه‌وه بۆ خۆای گه‌وره له‌ هه‌موو هه‌ستیک و هه‌موو واتایه‌ک له‌ پێچه‌وانه‌بی‌ت له‌ گه‌ل واتای به‌نده‌یه‌تی ﴿الله﴾ به‌ تاک و ته‌نها.

له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی پالنه‌ر بۆ ئیماندار له‌سه‌ر کرده‌وه کردن و توانا خه‌رج کردن له‌ خیلافه‌ته‌کید و هه‌ستان به‌ ئه‌رکه‌کان په‌یدا کردنی پزق و پۆزی نه‌بی‌ت، په‌روه‌ردگاری بل‌ند مرقه‌وه‌کانی ئازاد کردوه له‌ سه‌ر قالدوون به‌ خه‌م و خه‌فه‌تی پزق و په‌یداکردن، تاوه‌کو دلی خالی بی‌ت، توانای ئاراسته‌ بکری‌ت بۆجی به‌جی کردنی ئه‌و ئامانجه‌ی له‌ بو‌ی دروستکراوه.

بۆ ئه‌وه‌ی مرقه‌وه‌کان به‌ رۆلی خۆیان هه‌ستن، پێویسته‌ عه‌قیده و کرده‌وه‌یان به‌ گوێره‌ی شه‌ریعه‌تی خۆای گه‌وره بی‌ت، له‌و ئه‌رکه‌ی ﴿افعل و لاتفعل﴾

واته: فه‌رمان پێ کردن و قه‌ده‌غه‌ لێ کردن، تاكو به‌خته‌وه‌ری دنیا به‌ده‌ست بی‌نیت، به‌ شیوه‌یه‌ک هه‌ست بکات به‌ ئارامی ده‌روون و حه‌وانه‌وه‌ی وێژدانی له‌ ئه‌نجامی هه‌ستانی به‌ ئه‌رکی سه‌رشانی، هه‌روه‌ها به‌خته‌وه‌ری له‌ دوا‌پۆژدا به‌وه‌ی ده‌ستی ئه‌که‌وی له‌ پێژلێنان و نیعمه‌ت و به‌خشیشی گه‌وره.

ئو پاستیه‌ی که ئه‌بی‌ت هه‌رگیز له‌ بیرمان نه‌چیت، ئه‌وه‌یه‌ خۆای گه‌وره که عیباده‌تی له‌ سه‌رمان واجب کردوه له‌ به‌ر ئه‌وه‌ نییه که ئو پێویستی به‌ عیباده‌ت کردن بی‌ت، به‌لکو بۆ به‌رژه‌وه‌ندی ئیمه‌یه، تاوه‌کو خۆپاریز بین، پارێزراو بین له‌ هه‌له‌و تاوان، په‌زنامه‌ندی په‌روه‌ردگارمان ده‌ست بکه‌وی و پزگارمان بی‌ت له‌ سزای، خۆای گه‌وره فه‌رمویه‌تی: ﴿يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوْا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ﴾ {البقرة: ۲۱}.

واته: ئه‌ی خه‌لکیه ته‌نها په‌روه‌ردگاری خۆتان به‌په‌رستن، که ئیوه‌و پێشووه‌کانی ئیوه‌ی له‌ نه‌بوون درووست کردوه به‌لکو ئیوه‌ش خۆ به‌پاریزن.

به‌نده‌یه‌تی ئیمه‌ پله‌یه‌کی به‌رزه‌ ده‌ستمان ئه‌که‌ویت، په‌روه‌ردگارمان وه‌سفی به‌پێزترین مه‌خلوقی به‌م سیفه‌ته‌ ناوبرده‌ له‌ چه‌ند جیگایه‌ک له‌ قورئان، وه‌ک ((سُبْحَانَ الَّذِيْ اَسْرٰی بِعَبْدِهٖ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اِلَى الْمَسْجِدِ الْاَقْصٰی الَّذِيْ بَارَكْنَا حَوْلَهٗ لِنُرِيْهُ مِنْ اٰتَاِنَا اِنَّهٗ هُوَ السَّمِیْعُ الْبَصِیْرُ))